

בחושך, בזנבה של תל אביב

ציר העלבון

"הזמן זורם כביב חשוף.
בפעם הבאה כבר יתקשה לבי" –
דליה רביקוביץ (מתוך ספר השירים הגנוזים)

נִפְלְתִי כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְיַפּוֹ
וְלֹא הָיָה שׁוֹם צְדָק בְּנֹוּה.
אָמַרְתָּ כְּמִס שְׁפִתַיִם: "אֵלֶּיָּה
אוֹתָךְ", וּבִלְבָבְךָ: "מָה אַתְּ עוֹשֶׂה פֹה?"

לְחוּג לְבַד סְבִיב הָעֵלְבוֹן כְּצִיר,
בְּלִילָה, כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְיַפּוֹ,
לְשִׁמְעַ צַעְקוֹת עוֹרְבִים שְׁעָפוּ,
לְלַכֵּת כָּל הַדֶּרֶךְ עַד קְצִי.

הַדְּהוּד "הַחֲבוּרָה" גָּאָה סְבִיב.
שְׁאַלְתִּי: "כָּאֵן אֲנַחְנוּ נִפְרָדוֹת?"
הַשְּׁבֵת לִי: "כֵּן", בְּקוֹל שֶׁל מְנַדּוֹת.
וּכְאֲבִי הָיָה חֲשׂוֹף כְּבִיב.

בְּלִילָה, כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְיַפּוֹ,
לְחוּג לְבַד סְבִיב הָעֵלְבוֹן כְּצִיר,
לְלַכֵּת כָּל הַדֶּרֶךְ עַד קְצִי,
לְשִׁמְעַ צַעְקוֹת עוֹרְבִים שְׁעָפוּ.

נִשְׁפָּכְתִּי עִם בְּכִי בַּמּוֹרְדוֹת,
בַּחֲשֶׁךְ, בְּזַנְבָּה שֶׁל תֵּל אֲבִיב.
וּכְאֲבִי הָיָה חֲשׂוֹף כְּבִיב.
נִטְשֵׁת אוֹתִי בְּלִי גְנוּנֵי פְרִידוֹת.

נִשְׁפָּכְתִּי כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְיַפּוֹ
כַּתְעֲרַבְתָּ שֶׁל בִּיּוֹב וּבְכִי.
אָמַרְתָּ כְּמִס־שְׁפִתַיִם: "אֵל תִּלְכְּבִי"
וּבִתּוֹכָךְ אָמַרְתָּ: "מָה אַתְּ עוֹשֶׂה פֹה?"

על פני הטראומה

1

הִלַּכְתָּ וְנִשְׁאַרְהָ רַק הַמַּגְבֵּת
שָׂרַק אֶתְמוֹל עֵטְפֶת בָּהּ אֶת גּוֹפֶךָ.
עֲכָשׁוּ סְבִיבֵי עוֹמְדִים קִירוֹת הַגֶּבֶס.

עֲכָשׁוּ הַזְמַן הוֹלֵךְ לּוֹ וְהוֹפֵךְ
לְזַמַּן הַדֵּל הַזֶּה שְׁבִלְעֵדֶיךָ.
כִּי רַק אֶתְמוֹל נִצְמַדְתִּי אֶל גּוֹפֶךָ

וְרַק אֶתְמוֹל יִנְקֵתִי מִשְׂדֵיךָ
וְהֵם מְלֹאוּ חֵלֶב מֵתוֹךְ רִקּוּם.
עֲכָשׁוּ אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת שׁוֹב שְׂדֵי לֶךְ.

עֲכָשׁוּ אֵינֶנִּי יְכוֹלָה לְקוּם.

2

עֲכָשׁוּ אֵינֶנִּי יְכוֹלָה לְקוּם.
עֲכָשׁוּ אֲנִי נִצְמַדְתִּי לַמַּגְבֵּת.
נֹתֵר חֵלֶב הַפֶּרֶחַ הָרִקּוּם

כְּמוֹס בֵּין הַסִּיבִים שֶׁל הַמַּגְבֵּת.
הִיא עוֹד לַחָהּ. הַרְטִיבוֹת נֹתֵרָה בָּהּ.
וְהִיא אֶתִּי בַחֲשֵׁכָה מוֹגֶפֶת –

שִׁכְבָּה רַכָּה שֶׁל בַּד עַל פְּנֵי הַטְּרָאוּמָה.
אֶל תִּכְתְּבֵי שִׁירִים עַל אַחֲרוֹת
כִּי לֹא אוֹכֵל לְשֹׂאֵל אֶפְלוּ לָמָּה

וְאֵיךְ בְּכֻלָּל נִתְּתָ לָזֶה לְקִירוֹת.

3

וְאִיךָ בְּכָל־לַיְלָה נָתַתְּ לָזֶה לְקָרוֹת?
וְאִיךָ בְּכָל־לַיְלָה עֲכָשׁוּ לְלַכֵּת?
הַכֹּל שָׁבוּר בֵּין גְּבַס הַקִּירוֹת.

אַחֲרַיִת לְטוֹס אֶל כָּל כּוֹכְבֵי הַלָּכֶת.
נִבְלַעַת וְנִגְמָאת בְּנִגְיָסָה
פְּגִישָׁה רַכָּה כְּנִשְׁקֵת הַלְחָם.

אַחֲרַיִת לְתוֹרְנוֹת נֶשֶׁק וְסֵעַ.
רַדְפָּת אַחֲרֵי הַמְּחוּגִים בְּלִילָה.
זְמַנְנו הַתְּקַצֵּר וְהַתְּכַסֵּה

בְּסוּף חֶסֶר-מוֹצָא כְּשֶׁל בְּלָדָה.

4

בְּסוּף חֶסֶר-מוֹצָא כְּשֶׁל בְּלָדָה.
בְּסוּף כְּשֶׁל טְרַגְדִּיָּה יוֹנִית.
עֲכָשׁוּ חֲשׂוֹךְ סְבִיב. עֲכָשׁוּ שְׁעַת לַיְלָה.

כְּתַבְתִּי הוֹדְעָה וְאֵת עֲנִית.
שְׁלַחַת לִי הוֹדְעָה קָרָה כְּקָרַח
אַחֲרֵי הוֹדְעַתִּי הַבְּכִינִית.

וְשׁוּב פְּשׁוּט סְרַבְתִּי לְשַׁקֵּר לָךְ
כִּי רַק אֶתְמוֹל הִנְחַת בֵּין זְרוּעוֹתַי
שָׁנָה רַכָּה וּמְתוּקָה מְפָרַח

וְהִסְתַּבְּכָה שְׁנַתְךָ בְּזְרוּעוֹתַי.

הַסְתַּבְּכָה שְׁנַתְךָ בְּרוּעוֹתַי.
דַּבֵּר שֶׁהוּא מֵתוֹק מִכְּדֵי לְכַתֵּב.
אֲבָל אֵינִי יוֹדַעַת שׁוֹב מֵתִי

תִּישְׁנֵי אֶתִּי. כְּתַבְתָּ: "הִיָּה לִי טוֹב
כֹּךְ לִישׁוֹן אֶתְךָ", וְלֹא כְּתַבְתָּ
מֵתִי נִחְזֹר אֶל תּוֹךְ אוֹתוֹ לְטוֹף.

עֲכָשׁוּ רְחוֹק גּוֹפֶךְ הַמְלֻטָּף.
עֲכָשׁוּ רְחוֹק עוֹרֶךְ הֶרֶךְ מִמְּנִי
אֲבָל אֲנִי רוֹחֶשֶׁת מִתַּחַתִּיו

וְאֵת מִתַּחַת לְעוֹרִי מִמִּילָא.

וְאֵת מִתַּחַת לְעוֹרִי מִמִּילָא
אֲבָל הֲרִי זְמַן רַב כֹּךְ עָבַר
מֵאֵז כְּתִיבַת כֹּל הַמְּלִים הָאֵלֶּה.

עֲכָשׁוּ הַתְּרַחֲקוּתְךָ הִיא עַד צְנוּאָר.
עֲכָשׁוּ הַתְּרַחֲקוּתְךָ כְּמוֹתֶה כְּמִים
מֵעַל לְרֵאשׁוֹ. זְמַן רַב כֹּךְ עָבַר.

עֲכָשׁוּ אֲנִי טוֹבֶלֶת פְּעַמִּים
בְּנַחַל, בְּאוֹתוֹ נִהַר אֲכֹזֵב.
אֲפֹשֶׁר לְטַבֵּל בְּנַחַל פְּעַמִּים.

הִנֵּה אֲנִי טוֹבֶלֶת בּוֹ עֲכָשׁוּ.